

Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten
Derde Kamer

Openbare zitting van 12 april 2016

Dossiernummer TB-0148-2015

In de zaak van:

mr. X,
advocaat te ...

spreekt de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten de volgende beslissing uit:

1. Retro-acten.

Met een aangetekend schrijven, gedateerd op 30 december 2015, en op 31 december 2015 verzonden, heeft mr. X hoger beroep ingesteld tegen de beslissing van de tuchtraad voor advocaten van de ordes van het rechtsgebied van het hof van beroep te Gent, eerste kamer, d.d. 16 december 2015.

De tuchtraad veroordeelde mr. X tot een schorsing voor een periode van 8 dagen.

Hij werd eveneens veroordeeld tot de kosten, begroot op € 165.

Aan mr. X werden volgende feiten ten laste gelegd:

“Bij inbreuk op het art. 2 van het reglement van 16.06.2010 van de Orde van Vlaamse Balies inzake de permanente vorming geen 16 opleidingspunten behaald te hebben in het gerechtelijk jaar 2012-2013.

Deze houding is strijdig met de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen en een behoorlijke beroepsuitoefening moeten waarborgen (art. 455 Ger. W.)”.

Deze beslissing werd bij aangetekend schrijven, gedateerd en verzonden op 18 december 2015, ter kennis van mr. X gebracht.

Met een aangetekend schrijven, gedateerd op 9 februari 2016, en op 10 februari 2016 verzonden, werd mr. X in kennis gesteld van de behandeling van de zaak op de zitting van de tuchtraad van beroep van 15 maart 2016.

Op deze zitting werd de zaak behandeld.

Pro-stafhouder Z bracht verslag uit.

Procureur-generaal O verleende advies.

Mr. X nam zijn verdediging waar. Hij legde een stuk neer.

De debatten werden gesloten verklaard. De zaak werd in beraad genomen.

2. Ontvankelijkheid.

Het hoger beroep is ontvankelijk. Het werd tijdig en naar de vorm regelmatig ingesteld.

3. Beoordeling.

De tuchtraad van beroep oordeelt dat de feiten, ten laste gelegd van mr. X, bewezen blijven.

De tuchtraad van beroep verwijst naar de oordeelkundige overwegingen, gemaakt door de tuchtraad, en maakt deze tot de zijne.

Volledigheidshalve voegt de tuchtraad van beroep hieraan het volgende toe.

Mr. X argumenteert dat hij een lesopdracht vervult. Deze lesopdracht, die ook een grondige voorbereiding vergt, bewijst dat hij aan permanente vorming doet. Hij stelt dat m.b.t. de erkenning van dergelijke opdracht onduidelijkheid en zelfs willekeur heerst.

De tuchtraad van beroep treedt dit standpunt niet bij.

De Orde van Vlaamse Balies stelde in haar reglement van 2 juni 2004, vervangen door het reglement van 16 juni 2010, opgenomen in de Codex onder hoofdstuk II.3, dat het de deontologische plicht is voor elke advocaat om zich permanent te vormen (art. II.3.1). Ieder advocaat stelt vrij zijn vormingsprogramma samen. Vormingsactiviteiten leveren punten op. Per gerechtelijk jaar moeten 16 punten worden behaald (art. II.3.2). Het doceren door de advocaat van een juridisch opleidingsonderdeel aan een universiteit of een niet-universitaire instelling van het hoger onderwijs kan punten opleveren (art. II.3.3). De advocaat, die een dergelijke activiteit erkent wenst te zien, dient deze activiteit te laten erkennen door de erkenningscommissie die in de schoot van de OVB werd opgericht (art. II.3.3).

De tuchtraad van beroep kan enkel vaststellen dat uit niets blijkt dat mr. X om deze erkenning heeft verzocht.

Bovendien kan het doceren slechts worden erkend voor 2 punten per gedoceerd uur, met een maximum van 10 punten (art. II.3.3).

Zelfs indien mr. X dus voor zijn lesopdracht om erkenning zou hebben gevraagd, en indien hij deze erkenning ook zou hebben bekomen, dan nog had hij onvoldoende punten behaald.

De feiten, ten laste gelegd van mr. X, zijn dan ook bewezen.

4. Wat de sanctionering betreft.

Permanente is een wettelijke en een deontologische verplichting. Mr. X kwam deze verplichting niet na.

Rekening houdend evenwel met het feit dat mr. X de noodzaak van de permanente vorming erkent, maar de door hem ontwikkelde activiteiten (lesopdrachten in bijzondere juridische materies) onjuist heeft ingeschat (welke inschatting klaarblijkelijk mede veroorzaakt werd door de houding die de ordinale overheid tegenover hem tevoren had aangenomen), en rekening

houdend met zijn anciënniteit en goed tuchtrechtelijk verleden, acht de tuchtraad van beroep de waarschuwing een voldoende sanctie voor de door hem begane inbreuk.

De tuchtraad van beroep gaat er daarbij van uit dat deze milde sanctie een voldoende waarschuwing zal zijn voor mr. X om in de toekomst de bepalingen van het reglement op de permanente vorming na te leven.

5. Wat de kosten betreft.

De tuchtraad heeft mr. X veroordeeld tot de kosten begroot op € 165.

De tuchtraad van beroep hervormt op dit punt de beslissing van de tuchtraad.

Art. 460 laatste lid Ger. W. bepaalt: *“De tuchtraad kan in zijn beslissing de kosten die voor het onderzoek en voor het onderzoek ter terechtzitting werden gemaakt ten laste leggen van de betrokken advocaat”*.

Art. 460 Ger. W. geeft geen nadere omschrijving van wat onder deze kosten begrepen moet worden. Uit Parl. St. Kamer nr. 1724/001,²¹ blijkt dat o.m. de kosten van een boekhoudkundig onderzoek of een sekwester worden bedoeld (J. Stevens, art. 460, in J. Stevens e.a., *Balie. Commentaar Boek III Ger.W.*, Mechelen, Wolters Kluwer Belgium, 2013, p. 315, nr. 9).

De tuchtraad van beroep oordeelt dat de kosten en uitgaven, gemaakt door de stafhouder of door wie door de stafhouder als onderzoeker werd aangeduid (art. 458 § 1 Ger. W.) en de kosten en uitgaven, verbonden aan de behandeling van de zaak door de tuchtraad of door de tuchtraad van beroep, geen kosten zijn, zoals bedoeld in art. 460 Ger. W. Het betreft immers geen kosten die voor het onderzoek of voor het onderzoek ter terechtzitting werden gemaakt. Het betreft integendeel kosten die inherent zijn aan het onderzoek of de behandeling van de zaak door de tuchtraad of de tuchtraad van beroep (cf. Hof van Cassatie, eerste kamer, 20 maart 2015).

De kosten die in de beslissing van de tuchtraad ten laste werden gelegd van mr. X zijn geen kosten die voor het onderzoek of voor het onderzoek ter terechtzitting werden gemaakt, maar kosten van het onderzoek en konden niet ten laste worden gelegd van mr. X.

Om deze redenen,

de tuchtraad van beroep,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond.

Bevestigt de beslissing van de tuchtraad voor advocaten van de ordes van het rechtsgebied van het hof van beroep te Gent, eerste kamer, d.d. 16 december 2015, met de enige uitzonderingen dat een sanctie van **waarschuwing** wordt opgelegd en dat er **geen kosten** ten laste van mr. X worden begroot;

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de beraadslaging:

de heer Johan Boon, voorzitter
en de assessoren

- mr. Peter Callens,
- mr. Luc Lagrou,
- mr. Marnix Muylle,
- mr. Rik Wilmots.

De assessoren hebben deze beslissing allen ondertekend voor de uitspraak.

P. Callens

L. Lagrou

M. Muylle

R. Wilmots

Waren aanwezig bij de uitspraak:

de heer Johan Boon, voorzitter
en mr. Ludo Kools, secretaris

J. Boon

L. Kools